

vrchního soudu, uloživ obviněnému v souzeném případě za nepřístojnost pořádkový trest důtky, vykročil z mezí své příslušnosti.

Ač usnesení, jímž byl obviněnému tento trest uložen, bylo kárným senátem učiněno v neveřejném zasedání bez předchozího ústního líčení, dlužno odvolání obviněného z tohoto odsuzujícího výroku uvedeného usnesení považovati za přípustné, neboť přičilo by se duchu zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. zák., připouštějícího v § 5 stížnost do usnesení představeného soudu, jímž byl soudci uložen pořádkový trest důtky, a v § 24 odst. 2 odvolání z nálezu kárného senátu vrchního soudu, jímž byl soudci po ústním kárném líčení uložen pořádkový trest, kdyby pořádkový trest uložený soudci nepřislušným úřadem byl pokládán za nenaříkatelný a kdyby soudce měl v důsledku toho v takovém případě zůstatí bez právní ochrany. Nezáleží na tom, že odvolání obviněného uvedenou zmatečnost napadeného usnesení výslovně neuplatňuje; zmatečnost, o níž tu jde, dlužno klásti na roveň podstatné vadě řízení po rozumu 1. odstavce § 26 posléze citovaného zákona a dlužno k ní v důsledku toho přihlížeti z povinnosti úřední tak, jako kdyby byla odvoláním uplatňována.

Bylo tudíž odvolání obviněného dle 1. odstavce § 26 opět citovaného kárného zákona pro soudce v neveřejném zasedání vyhověti, uvedené usnesení v napadené části zrušiti a učiniti další potřebné opatření (srov. nálezy Ds II 6/24 a Ds II 10/24 Nejv. soudu).

Čís. 214 dis.

Jde o porušení cti a vážnosti stavu, zamlčel-li advokátní koncipient zaměstnavateli-advokátu, a ucházejí se o zápis do seznamu advokátů, advokátní komoře, že je proti němu v proudu trestní řízení pro zločin.

(Rozh. ze dne 26. září 1934, Ds II 10/33.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání zástupce advokátní komory z nálezu kárné rady ze dne 4. února 1933, jímž byl obviněný zproštěn z obvinění z kárného přečinu zlehčení cti a vážnosti stavu a porušení povinnosti povolání, a napadený kárný nálezn změnil tak, že se obviněný uznává vinným přečinem porušení cti a vážnosti stavu spáchaným tím, že jako advokátní koncipient Dr. Josefu R-ovi a Dr. Jaroslavu D-ovi, a ucházejí se o zápis do seznamu advokátů moravské advokátní komoře v Brně zamlčel, že proti němu bylo v proudu trestní řízení pro zločin.

D ů v o d y:

Pochybené je stanovisko napadeného kárného nálezu, s něhož posuzoval v souhlase s odkazovacím usnesením jednání obviněného jako

vloudění se do seznamu advokacie, pokud se týče do seznamu advokátů. Předpokládáť »vloudění se«, že do seznamu byl zapsán žadatel, ač v jeho osobě nejsou splněny veškeré podmínky v § 1 zákona čís. 40/22 sb. z. a n. pro zápis požadované nebo u něhož, byť podmínky ty splnil, jsou dány důvody v § 2 téhož zákona uvedené, pro něž nemůže advokacie dosáhnouti. Nutným důsledkem, jež zákon spojuje se zápisem, dosaženým proti ustanovení těchto zákonných předpisů, je zrušení zápisu a škrtnutí osoby žadatelovy ze seznamu. O vloudění se obviněného do seznamu kandidátů advokacie nebo advokátů ve smyslu právě uvedeném v souzeném případě vůbec nejde, jak též samo odvolání připouští. Nebyly ani tvrzeny ani zjištěny okolnosti, které by poukazovaly na to, že k zápisu obviněného do seznamu kandidátů advokacie (advokátů) došlo tímto způsobem. Z vývodů odvolání vysvitá naopak, že odvolání shledává v činu, který byl obviněnému podle odkazovacího usnesení dáván za vinu, vpravdě jen poškození cti a vážnosti stavu pro porušení předpisu druhého odstavce § 10 advokátního řádu, a soustředí se vývody odvolání ve výtce, že kárný nález právě s hlediska tohoto ustanovení nepodrobil úvaze jednání obviněného. V tom je dáti odvolání za pravdu.

Podle ustanovení § 10 (2) advokátního řádu, jenž vztahuje se i na kandidáty advokacie (§ 3 kár. statutu), jest advokát povinen bezelstností a poctivostí ve svém chování zachovati čest a vážnost svého stavu. Nepotřebuje bližšího rozboru, že s hlediska tohoto ustanovení nelze požadovati pod pohrůžkou kárného trestu na kandidátu advokacie, by svému zaměstnavateli — advokátovi — nebo nadřízené stavovské organizaci musil vždy a za všech okolností oznámiti veškeré okolnosti jeho osoby se dotýkající. Tak široký výklad nelze ustanovení tomu dáti, nýbrž o kárný čin jde tu jen, byla-li takovým jednáním současně zasažena sama čest a vážnost stavu. Posuzuje-li se jednání obviněného s tohoto hlediska, dlužno uvážiti, že proti němu v době, kdy se ucházel o místo koncipienta u Dr. R-y a Dr. D-a, jakož i v době, kdy si zažádal o zápis do seznamu advokátů u moravské advokátní komory v Brně, bylo v běhu trestní řízení pro zločin. Předpis § 83 tr. ř., chráně zájem a čistotu i stavu advokátního, ukládá státním orgánům, aby takovou okolnost oznámily ihned nadřízené stavovské organizaci. Hledíc dále i k tomu, že z týchž důvodů případné skončení trestního vyšetřování odsuzujícím rozsudkem může míti se zřetelem na ustanovení §§ 2 a 3 zákona čís. 40/1922 sb. z. a n. za následek odepření zápisu, pokud se týče škrtnutí ze seznamu, jde tu o tak důležitou a pro posouzení důvěryhodnosti tak závažnou okolnost, že obviněný ji nesměl zamlčeti ani, nebyl-li vyzván, aby se v tomto směru vyjádřil. Vždyť musil věděti, že ani jeho zaměstnavatelům nemůže a nesmí býti lhostejno pro nebezpečí ohrožení jejich stavovské cti a vážnosti, jakož i pro majetkovou újmu, jíž by mohla jejich kancelář býti stížena, zda u sebe zaměstnávají kandidáty advokacie, proti nimž je vedeno trestní řízení pro zločin. Mají proto právo, by jim taková okolnost nebyla zamlčována, by tak mohli posouditi tíhu obvinění a podle toho se rozhodnouti,

zda takového kandidáta advokacie přijmou do služeb nebo ho v nich podrží.

Obviněný však i tím, že zamlčel trestní řízení proti němu pro zločin vedené advokátní komoře, znemožnil jí při rozhodování o jeho žádosti o zápis do seznamu advokátů, by případným nahlédnutím do trestních spisů posoudila, zda a pokud povaha trestného činu může vzbuditi pochybnost, je-li žadatel hoden té důvěry, by se mohl státí advokátem (§ 2 lit. e) zákona č. 40/1922 sb. z. a n.). Jednáním svým porušil proto obviněný povinnost uloženou mu § 10 (2) advokátního řádu jak ke svým zaměstnavatelům, tak i k advokátní komoře a vydal jim mimo to své zaměstnavatele i celý stav pro možnost zápisu osoby nedůvěryhodné v nebezpečí, že bude jejich stavovská čest a vážnost dotčena. Nezáleží na tom, že se domníval, že udání proti němu je bezdůvodné, nebo že trestní řízení skončilo odsouzením jen pro přestupek proti bezpečnosti cti. Padá jen na váhu, že v rozhodné době se proti obviněnému vedlo vůbec trestní řízení pro zločin. Že obviněný i po subjektivní stránce si mohl uvědomiti, že svým jednáním poškozujce čest a vážnost stavu, je vzhledem k jeho inteligenci a povolání pokládati za nepochybné. Neuvědomil-li si snad ráz svého počínání, mohlo se to státi jen proto, že neuvažoval o věci s pečlivostí, již bylo třeba, což k naplnění skutkové podstaty kárného činu po stránce subjektivní dostačí (nedbalost nevědomá).

Čís. 215 dis.

Zpronevěřiv peníze svěřené mu pro strany jím zastoupené prohřešil se advokát tak těžce proti povinnosti povolání, jakož i s hlediska cti a vážnosti stavu, že zájem obecnstva i stavu advokátského vyžaduje nezbytně, by byl vyloučen z advokacie bez ohledu na polehčující okolnosti, k nimž bylo lze přihlížeti soudem trestním při výměře trestu a rozhodování o podmíněném odsouzení.

(Rozh. ze dne 1. října 1934, Ds I 39/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 26. června 1933, pokud jím byl obviněný uznán vinným kárnými přečiny porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu a uložen mu podle § 12 lit. d) kárného statutu trest škrtnutí z listiny advokátů.

Důvody:

Odvolání obviněného napadá kárný trest škrtnutí z listiny advokátů, který mu byl napadeným nálezem uložen zejména vzhledem ke zločinu zpronevěry, spáchanému podle pravoplatného rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 26. července 1932 ve třech případech zadržením a při-